

عنوان مقاله:

جایگاه اصل انتظارات مشروع در سازمان جهانی تجارت

محل انتشار:

فصلنامه پژوهش حقوق عمومی، دوره 21، شماره 64 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 24

نویسندگان:

سیدقاسم زمانی - استاد گروه حقوق بین الملل دانشکده حقوق و علوم سیاسی دانشگاه علامه طباطبائی

هدی شکیب منش - دانشجوی دکترای حقوق بین الملل دانشکده حقوق و علوم سیاسی دانشگاه علامه طباطبائی

خلاصه مقاله:

اصل انتظارات مشروع در سازمان جهانی تجارت به عنوان شرط رقابت برابر شناخته می شود بدین معنا که دولت ها توقع دارند، شرایط رقابتی بین محصولات وارداتی و داخلی از زمان مذاکره تا پس از آن ثابت بماند و دستخوش تغییر نگردد. این اصل به عنوان یکی از اصول تثبیت شده در سازمان، به طور ضمنی در ماده 3 موافقتنامه عمومی تعرفه و تجارت 1994 و همچنین در بند 3 ماده 17 موافقتنامه عمومی تجارت خدمات به صراحت ذکر شده است بدین نحو که تغییر در شرایط رقابت را به عنوان نقض یک تعهد به نحو تبعیض آمیز قلمداد می نماید. هدف مقاله این است که چگونه هر اقدام مغایر با امتیازات مذاکره شده، می تواند موجب عدم حصول انتظار مشروع شود به شرط آنکه طرف شاکی قادر به پیش بینی اقدام صورت گرفته نباشد. بنابراین اگر انتظار دستیابی به منافع، منجر به ورود لطمه شود، در این صورت اصل حسن نیت به عنوان ابزاری به همراه انتظارات مشروع می تواند موجبات شکایت بدون نقض را فراهم آورد. به علاوه، این مقاله نشان می دهد که اصل انتظارات مشروع علاوه بر حفاظت از تثبیت تعرفه ها، چگونه در پرکردن خلاءها و تضمین فرصت های رقابتی به نحو موثر عمل می نماید.

کلمات کلیدی:

انتظارات مشروع، سازمان جهانی تجارت، اصل حسن نیت، شرایط رقابت، رکن حل اختلاف

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1035943>

